

ธรรมาภิบาลในการเมืองท้องถิ่นของไทย

Good Governance in Thai Local Politics

สะพรัง สุขเวชชวรกิจ¹

Saprungr Sukwatchavorakit¹

¹หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (การเมือง) มหาวิทยาลัยรามคำแหง

¹Doctor of Philosophy (Politics), Ramkhamhaeng University

Email: touch_life@outlook.co.th

Abstract

This research aims to: To study the role of local politicians in solving problems of lack of good governance and implementation in local administrative organizations and seeking for good governance model in local administrative organizations in Thailand. Qualitative Research By qualitative research Document Analysis In-depth interviews were conducted with structured interviews. There are tools in accordance with the standards of the research. The key informants are local administrators and academics who are involved in local politics. And academics Specifically selected 18 persons. The results show that the role of local politicians and the solution of the lack of good governance and the implementation of the local government. Should create a consciousness in the public. Creating a culture of good governance occurs in politics and local government organizations. Creating a culture of good governance occurs in politics and local government organizations. Governance has become part of the community agenda. Governance and Governance to Address Corruption. And the model of strengthening good governance in local government organizations in Thailand as described in the article.

Keyword : Good Governance, Thai Local Politics

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นกับการแก้ปัญหาการขาดธรรมาภิบาลและการนำไปในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแสวงหารูปแบบการเสริมสร้างธรรมาภิบาลในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการวิเคราะห์เอกสาร และการสัมภาษณ์เชิงลึกโดยมีเครื่องมือคือแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง มีการตรวจเครื่องมือตามหลักเกณฑ์ที่เป็นไปตามมาตรฐานทางการวิจัย มีกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญคือกลุ่มผู้บริหารและนักวิชาการที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเมืองท้องถิ่นของไทย และนักวิชาการ โดยคัดเลือกโดยเฉพาะเจาะจงจำนวน 18 ท่าน ผลการวิจัยพบว่าบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นกับการแก้ปัญหาการขาดธรรมาภิบาลและการนำไปในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรจะต้องสร้างการสร้างจิตสำนึกในประชาชน การสร้างวัฒนธรรมธรรมาภิบาลให้เกิดขึ้นในการเมืองและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การสร้างวัฒนธรรมธรรมาภิบาลให้เกิดขึ้นในการเมืองและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การทำให้ธรรมาภิบาลกลายเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชุมชน การบริหารธรรมาภิบาลและการทำให้เกิดธรรมาภิบาลท้องถิ่นเพื่อแก้ปัญหาคอร์รัปชัน และรูปแบบการเสริมสร้างธรรมาภิบาลในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทยดังรายละเอียดในบทความ

คำสำคัญ : ธรรมาภิบาล, การเมืองท้องถิ่นของไทย

บทนำ

ในช่วงหลายปีที่ผ่านมาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลายแห่งมักมีปัญหา ร้องเรียนและการตรวจพบการทุจริตคอร์รัปชันหลายรูปแบบ และจากงานวิจัยของสถาบันวิจัยเพื่อพัฒนาประเทศไทย (ทีดีอาร์

ไอ) ในปี พ.ศ. 2557 ในการสัมภาษณ์เรื่อง “ดัชนีชี้วัดสถานการณ์การทุจริตคอร์รัปชันในประเทศไทย” ในหัวข้อ “การเปิดเผยข้อมูล การจัดการซื้อจัดจ้าง และทุจริตคอร์รัปชัน ได้เผยผลสำรวจการเปิดเผยข้อมูลจัดซื้อจัดจ้าง

[43]

พบว่า มีหน่วยงานส่วนท้องถิ่น ร้อยละ 70 ที่ไม่เปิดเผยข้อมูลจัดซื้อจัดจ้างในเว็บไซต์ตามพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 และมีประชาชนร้องเรียน เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลจัดซื้อจัดจ้างเป็นจำนวนมาก ข้อมูลดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลายแห่ง หย่อนประสิทธิภาพในการบริหาร ขาดความรับผิดชอบ ขาดความโปร่งใส และขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนในการควบคุมตรวจสอบอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้การบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หลายแห่ง ยังไม่บรรลุประสิทธิผลเท่าที่ควรสมดังเจตนารมณ์ของการกระจายอำนาจ โดยเฉพาะการบริหารงานที่ยังไม่โปร่งใส และขาดประสิทธิภาพไม่สามารถสนองตอบต่อความต้องการของประชาชน มีการช่วยเหลือกันในกลุ่มพรรคพวกและการอุปถัมภ์ ในกลุ่มเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ในทางที่ไม่ถูกต้อง (ASTV ผู้จัดการสุดสัปดาห์ ,2557 และ เสน่ห์ จุ้ยโต, 2557 หน้า 126) (Sanai Jutow(2015)

การนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและการเมืองท้องถิ่น จึงเป็นแนวทางสำคัญที่จะช่วยให้การเมืองท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการบริหารการจัดการที่มีความ

โปร่งใสและลดปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันลงได้ คำว่าธรรมาภิบาล หรือ good governance เริ่มปรากฏครั้งแรก ในรายงานของ World Bank ปี ค.ศ. 1989 เรื่อง Sub-Saharan Africa: From Crisis to Sustainable Growth และนับตั้งแต่ทศวรรษ 1990 เป็นต้นมา องค์การพัฒนาระดับสากลทั้ง IMF, World Bank และ UN ตลอดจนนักวิชาการประเทศต่าง ๆ เริ่มให้ความสนใจทำการวิจัยและพัฒนาแนวคิดธรรมาภิบาลมากขึ้น (อรพินท์ สพโชคชัย, 2541, หน้า 4) (Orapin Subchokchai (1998)

สำหรับในประเทศไทยได้เริ่มนำแนวคิดธรรมาภิบาลมาใช้หลังจากประเทศประสบวิกฤติเศรษฐกิจในปี พ.ศ.2540 จนต้องขอรับความช่วยเหลือทางการเงินจากกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) และในรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ได้วางรากฐานและกฎเกณฑ์อันสอดคล้องกับหลัก ธรรมาภิบาลที่มีส่วนช่วยส่งเสริม ความเข้มแข็งแห่งสังคมประชาธิปไตยทั้งในระดับชาติและในระดับท้องถิ่น ซึ่งตลอดระยะเวลาที่ผ่านมารัฐบาลได้พยายามสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล โดยเฉพาะ การออกกระเปียบ สำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการบริหารกิจการ

บ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2542 ซึ่งมีผลบังคับใช้กับทุกส่วนราชการตั้งแต่วันที่ 11 สิงหาคม พ.ศ. 2542 โดยมีความมุ่งหมายที่จะสร้างระบบการบริหารที่ดีในทุกภาคส่วนของสังคมทั้งภาครัฐ ภาคธุรกิจเอกชนและภาคประชาชน โดยกำหนดองค์ประกอบธรรมาภิบาลให้หน่วยงานข้าราชการรวมทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้นำไปปฏิบัติ ซึ่งมีองค์ประกอบที่สำคัญอยู่ 6 ประการ คือ หลักความโปร่งใส หลักนิติธรรม หลักความสำนึกรับผิดชอบ หลักความเสมอภาค หลักความคุ้มค่า และหลักการมีส่วนร่วม และต่อมาได้มีพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์ และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ออกมาแทน แต่เจตนารมณ์ และแนวคิดของหลัก ธรรมาภิบาลทั้ง 6 ประการก็ยังคงดำรงอยู่ (สถาบันพระปกเกล้า, 2547, หน้า 18) King Prajadhipok's Institute (2005)

เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนและมีจำนวนหน่วยงานมากที่สุดที่กระจายอยู่ทุกภูมิภาคทั่วประเทศ ประกอบกับองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นหลายแห่งมักมีชาวดราวในเรื่องการทุจริตคอร์รัปชันปรากฏชาวดราว ตามหนังสือพิมพ์และสื่อสารมวลชน มาโดยตลอด ซึ่งสาเหตุส่วนหนึ่งน่าจะ

เนื่องมาจากวัฒนธรรมขององค์กรและวิถีชุมชนในท้องถิ่น รวมทั้งระบบอุปถัมภ์ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทย ตลอดจนกลไกการเข้าสู่อำนาจของนักการเมืองท้องถิ่นที่ไม่ชอบธรรม การนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการเมืองท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะเป็นแนวทางสำคัญในการลดปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันลงได้ ดังนั้น การนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการเมืองท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยให้บังเกิดผลสำเร็จและมั่นคง จำเป็นที่จะต้องศึกษาและวิเคราะห์สภาพของการเมืองท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ใน 3 ประเด็นด้วยกัน คือ 1) ปัญหาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นอุปสรรคในการมีหลักธรรมาภิบาล 2) บทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นกับการแก้ปัญหาการขาดธรรมาภิบาลที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและ 3) บทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในการเสริมสร้างธรรมาภิบาลในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้เพื่อให้การเมืองท้องถิ่นและ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการบริหารจัดการที่มีความโปร่งใสและมีหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) โดยยึดถือประโยชน์สุขของประชาชนเป็นที่ตั้งรวมทั้งป้องกัน และลดปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันในการเมืองท้องถิ่น

และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นให้ลดน้อยลงหรือหมดไป

ปัญหาที่เกิดขึ้นในการเมืองท้องถิ่นของไทยที่นับวันจะเกิดแนวโน้มปัญหาในธรรมาภิบาลเกิดขึ้นมากมายดังที่ปรากฏในข่าวต่าง ๆ สิ่งที่ทำให้เห็นคือการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้และปฏิบัติยังไม่เข้าใจเพียงพอหรือนำมาปฏิบัติอย่างจริงจัง เป็นสิ่งที่ผู้วิจัยต้องการค้นหา เพราะธรรมาภิบาลในท้องถิ่นและสังคมไทยเป็นปัญหาที่มีผลพวงระดับประเทศ หากมีการศึกษาอย่างจริงจังจะนำไปสู่รูปแบบที่เหมาะสมกับบริบทกับท้องถิ่นในการนำหลักธรรมาภิบาลมาปฏิบัติ

การทบทวนวรรณกรรม

หลักธรรมาภิบาล

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ให้นิยามความหมายของคำว่า “ธรรมรัฐ” หรือ “ธรรมาภิบาล” ไว้หลายประการ ดังนี้ 1) ประชากรรัฐ หมายถึง กระบวนการความสัมพันธ์ระหว่างภาครัฐภาคสังคมภาคเอกชนและประชาชนโดยทั่วไปในการที่จะทำให้การบริหารราชการแผ่นดินดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีคุณภาพโปร่งใสและตรวจสอบได้ 2.) ประชากรรัฐ หมายถึง การที่กลไกของรัฐ ทั้งทางการเมืองและการบริหาร มีความแข็งแกร่งมี ประสิทธิภาพ สะอาด

โปร่งใส รับผิดชอบ 3) ประชากรรัฐ หมายถึง การบริหารหรือการปกครองที่ดีหรือการปกครองหรือการบริหารที่เป็น ธรรม โดยมีองค์ประกอบ 3 ประการ ความโปร่งใส การตรวจสอบได้ และความมีประสิทธิภาพ

นพ.ประเวศ วะสี ให้คำนิยามของคำว่า “ธรรมรัฐ” ไว้ว่า หมายถึง รัฐที่มีความถูกต้องเป็นธรรมซึ่งหมายถึง ความถูกต้องเป็นธรรมใน 3 เรื่องใหญ่ๆ คือ 1) การเมืองและระบบราชการที่โปร่งใสรับผิดชอบต่อสังคมตรวจสอบได้ 2.) ภาคธุรกิจที่โปร่งใสรับผิดชอบต่อสังคมสามารถตรวจสอบได้ 3)สังคมที่เข้มแข็งความเป็นประชาสังคม สามารถตรวจสอบภาครัฐและภาคธุรกิจให้ตั้งอยู่ในความถูกต้องได้ปัญหาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นอุปสรรคในการมีหลักธรรมาภิบาล

ปัญหาที่มีส่วนสำคัญในการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ คือ

1. ระบบอุปถัมภ์รูปแบบการปฏิบัติหรือวัฒนธรรมแบบเครือญาติและพวกพ้อง ในสังคมไทยยังมีระบบอุปถัมภ์และยอมรับการมีความสัมพันธ์แบบส่วนตัวหรือให้ความสัมพันธ์ฉันท์พี่น้อง มีความเห็นชอบความสัมพันธ์เรื่องส่วนตัวเป็นสำคัญและในมุมมองสังคมไทยให้ความสำคัญทางการเงินโดยไม่ได้มองถึงความถูกต้องคุณธรรม จริยธรรมความซื่อสัตย์และความสามารถ และ

คุณธรรมความดี การจะกำจัดระบบอุปถัมภ์ และพวกพ้องให้ออกไปจากสังคมไทยเป็นเรื่องยากเพราะเป็นส่วนหนึ่งของสังคมไทยซึ่งอยู่ในระบบอุปถัมภ์ที่อยู่บนความสัมพันธ์ นาย-ไพร่มาตั้งแต่โบราณ ซึ่งนับวันแต่จะสร้างความเสียหายมหาศาลให้สังคมไทย การใช้ระบบอุปถัมภ์ ระบบพรรคพวก การใช้เส้นสายและความสัมพันธ์แบบเครือข่ายที่เป็นวัฒนธรรมไทยแต่ดั้งเดิม ทำให้เกิดการพึ่งพาอาศัยกันระหว่างนักธุรกิจและนักการเมืองมีการให้เงินสนับสนุนฝ่ายการเมืองเพื่อปกป้องธุรกิจของตนและการแสวงหาผลประโยชน์เพิ่มเติมก่อให้เกิดธุรกิจการเมืองขึ้น และนำไปสู่การบริหารงานที่ไม่โปร่งใสไม่จำเป็นการสรรหาบุคลากรเข้าทำงานในหน่วยงานภาครัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

โดยเป็นเรื่องของพวกพ้องเส้นสายและอำนาจเงินมากกว่าความดีและความสามารถ พฤติกรรมดังกล่าวเป็นเรื่องของระบบอุปถัมภ์ เป็นการช่วยเหลือพวกพ้องซึ่งจะทำให้ได้คนที่ไม่มีคุณภาพเข้ามาทำงานขาดขวัญกำลังใจ ระบบอุปถัมภ์มีทั้งข้อดีและข้อเสีย ถ้าเป็นการอุปถัมภ์เกื้อกูลกันอย่างมีเมตตาคุณธรรมเป็นเรื่องดี แต่ถ้าเป็นการอุปถัมภ์จนละเลยความถูกต้องและความรู้ความสามารถก็เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง กล่าวโดยสรุป คนไทยยังยึดติดอยู่กับความคิดค่านิยมมีวัฒนธรรมแบบอุปถัมภ์เครือข่ายและพวกพ้อง

ทำให้ละเลยในเรื่องธรรมาภิบาล ดังนั้นการเมืองในระดับชาติและการเมืองท้องถิ่นในประเทศไทยยังตัดขาดหรือหลีกเลี่ยงวัฒนธรรมความสัมพันธ์แบบเครือข่ายไม่ได้เนื่องจากวัฒนธรรมไทยดั้งเดิม ถูกปลูกฝังมาให้มีการช่วยเหลือเกื้อกูลต่อกันในระบบเครือข่ายโดยบังหรือมองข้ามเรื่องความถูกต้องหรือผิด ส่วนประชาชนส่วนหนึ่งยังเพิกเฉยต่อการให้ความสนใจหรือมีบทบาททางการเมืองที่ทำให้เกิดความเป็นธรรมาภิบาล ซึ่งระบบอุปถัมภ์ในสังคมไทยยังคงเป็นระบบที่มีความล้าหลังไม่สอดคล้องกันกับระบบเศรษฐกิจปัจจุบันที่พัฒนา แบบทุนนิยมเน้นการแข่งขัน ที่ต้องใช้ความรู้ความสามารถและคุณธรรมเป็นหลัก (บวรศักดิ์ สุวรรณโณ, 2542, หน้า 45-46 และสถาบันพระปกเกล้า, 2558, หน้า 44-46) King Prajadhipok's Institute (2014, Bovornak Uwanno (1999)

2. การคอรัปชั่น สำหรับประเทศไทย

การทุจริตคอรัปชั่นเป็นปัญหามานาน ปัญหาการทุจริตคอรัปชั่นได้ส่งผลกระทบต่อสังคมไทยทุกภาคส่วน ก่อให้เกิดความเสียหายต่อระบบการบริหารราชการ เศรษฐกิจ การเมือง ธุรกิจ จริยธรรมและศีลธรรม ซึ่งเป็นภัยคุกคามต่อเสถียรภาพและความมั่นคงของประเทศ ทำลายคุณค่าแห่งประชาธิปไตย เป็นอันตรายต่อการพัฒนาประเทศและเป็นปัญหา

[47]

สำคัญของประเทศไทย สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในช่วงหลายปีที่ผ่านมา มีข่าวการทุจริตคอร์รัปชันหลายรูปแบบ การบริหารงานขาดความโปร่งใส มีการร้องเรียนจากประชาชนเป็นจำนวนมาก ทำให้เห็นว่าการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลายแห่งยังขาดความโปร่งใส จากข้อมูลการแถลงผลงาน 9 ปีของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติระบุว่า ตั้งแต่ปี 2550-2558 เป็นคดีน้กการเมืองท้องถิ่นถึงร้อยละ 50 (ไทยรัฐออนไลน์, 2558) (Thairat online) ซึ่งมีการช่วยเหลือกันและมีการอุปถัมภ์กันในกลุ่มพรรคพวกเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ในทางที่ไม่ถูกต้องปัญหาการทุจริตในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกิดจากหลายมิติโดยสาเหตุมาจากการใช้ช่องว่างของระเบียบกฎหมาย ช่องว่างการบริหารด้านการคลังและงบประมาณขาดการตรวจสอบจากภาคส่วนต่างๆ ขาดคุณธรรมและจริยธรรมที่ผู้บริหารและสภาท้องถิ่นเป็นชุดเดียวกันมีการเอื้อประโยชน์ให้กับกลุ่มตน ขาดการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการบริหารงานให้ประชาชนได้รับรู้ ทำให้เอื้อต่อการทุจริตได้ง่าย และการตรวจสอบขาดประสิทธิภาพ พื้นฐานการทุจริตคอร์รัปชันที่เกิดขึ้นในปัจจุบันขององค์กรปกครองส่วน

ท้องถิ่นนั้นส่วนหนึ่งเกิดจากวัฒนธรรมท้องถิ่นที่เกิดจากการมีผู้รับและผู้ให้ในกระบวนการดังกล่าวมีการกระทำที่ซ้ำๆกัน รวมทั้งยังมีแนวคิดที่แตกต่างออกไปจากเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ยึดระเบียบการปฏิบัติตามข้อกำหนดมาปฏิบัติว่าการกระทำใดๆก็ตามที่ผิดระเบียบข้อกำหนดถือว่าเป็นการล่อเจตนาทุจริตคอร์รัปชัน แต่ผู้ให้การสนับสนุนมองเป็นการตอบแทนที่พึงกระทำจนเห็นเป็นเรื่องปกติธรรมดา การทุจริตคอร์รัปชันเป็นปัญหาของสังคมไทยที่ต้องได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน เพราะนอกจากจะสร้างความเสียหายแก่ประเทศนับแสนล้านบาทต่อปีแล้ว คอร์รัปชันยังทำลายขีดความสามารถในการแข่งขัน และฉุดรั้งการพัฒนาประเทศ จึงต้องกำหนดให้เป็นวาระแห่งชาติในการตั้งเป้าหมายกำจัดทุจริตอย่างต่อเนื่องและจริงจัง (ASTV (จัดการสุดล้ำปาดาร์, 2557 และโกวิท พวงงาม, 2559, หน้า 12-13)(Kovit Pungjham(2016)

3. การบังคับใช้กฎหมายยังไม่ได้พอ

ขาดประสิทธิภาพ ระบบราชการมีระเบียบมาก และมีความหมุ่หมยม ทำให้เกิดการเลือกปฏิบัติในการบังคับใช้กฎหมายและระเบียบข้อบังคับไม่เท่าเทียมกัน ในการใช้หลักกฎหมายและระเบียบข้อบังคับยังไม่เป็น

[48]

แนวทางเดียวกัน มีการใช้กฎหมายในลักษณะที่เอื้อประโยชน์แก่พวกพ้องหรือคนสนิท ทั้งนี้เนื่องจากวัฒนธรรมที่แท้จริงที่เป็นอยู่ในสังคมไทย คือ วัฒนธรรมการใช้เส้นสาย ทำให้มีการช่วยเหลือกันในหมู่พวกพ้องโดยอาศัยช่องว่างของกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่มีอยู่มากมาย ผู้บังคับใช้กฎหมายไม่มีจรรยาบรรณคุณธรรม ทำให้การบังคับใช้กฎหมายไม่ศักดิ์สิทธิ์ขาดประสิทธิภาพและประสิทธิผล จนดูเหมือนว่ากฎหมายอ่อนแอ มีการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย รวมทั้งระเบียบข้อบังคับถ้าเป็นพรรคพวกเดียวกันหรือใช้ระบบเส้นสายพวกพ้อง ปัญหาสังคมและการเมืองไทยในปัจจุบันส่วนหนึ่ง เป็นผลสืบเนื่องมาจากการบังคับใช้กฎหมายและระเบียบข้อบังคับของทางราชการที่ไม่เป็นธรรมและไม่เสมอภาคเท่าเทียมกันเกิดความเลื่อมล้ำ มีการเลือกปฏิบัติอย่างที่ว่าสองมาตรฐาน (Double Standard) สาเหตุที่การบังคับใช้กฎหมายในท้องถิ่นไม่ได้ดีพอขาดประสิทธิผลนั้นส่วนหนึ่งเกิดจากวัฒนธรรมทางสังคมไทยในเรื่องการใช้เส้นสาย ทำให้มีการช่วยเหลือกันในหมู่พวกพ้อง โดยอาศัยช่องว่างของกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่มีอยู่มากมาย จึงทำให้มีการปล่อยปละละเลยหรือเลือกปฏิบัติหรือมีการหลีกเลี่ยงที่จะปฏิบัติตาม

กฎหมายหรือข้อบังคับและกับกฎหมายว่านั่นคือการปฏิบัติในรูปแบบสองมาตรฐานหรือที่แตกต่างกัน โดยการใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นในการปฏิบัติงานเป็นสิ่งหนึ่งทำให้เป็นช่องทางในการทุจริต อีกทั้งการบังคับใช้กฎหมายยังไม่ดีพอขาดประสิทธิผลในท้องถิ่นนั้นๆ โดยการบังคับใช้กฎหมายต้องมีความเป็นธรรมและเท่าเทียมกัน

4. ความไม่ชอบธรรมในการเข้าสู่

ตำแหน่งของนักการเมืองท้องถิ่น กลไกการเข้าสู่ตำแหน่งของนักการเมืองท้องถิ่นด้วยการเลือกตั้งต้องมีความชอบธรรมและโปร่งใส ทั้งนี้เพราะการเลือกตั้งเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญในระบบประชาธิปไตย จึงจำเป็นต้องทำให้เกิดความโปร่งใส และยุติธรรมให้ได้ ดังนั้นตราบไคที่ยังมีการซื้อสิทธิขายเสียงหรือใช้อิทธิพลข่มขู่เพื่อให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเลือกตนเอง เพื่อการก้าวเข้ามา สู่ตำแหน่งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยไม่สนใจผลที่จะตามมาย่อมเป็นอุปสรรคในการปฏิรูปการเมืองท้องถิ่นและการสร้างธรรมาภิบาลให้เกิดมีขึ้นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นๆได้ ทั้งนี้เป็นเพราะผู้บริหารและสมาชิกสภาท้องถิ่นที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนไม่สามารถทำหน้าที่ของตนได้อย่าง

สมบูรณ์และหากผู้สมัครรับเลือกตั้งท้องถิ่น หรือชุมชนนั้นผ่านการเลือกตั้งที่ชอบธรรมเข้ามาทำให้ได้คนดี มีจิตสาธารณะ ยึดประโยชน์สาธารณะเป็นสำคัญและเข้ามารับผิดชอบในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นๆ ดังนั้นหากนักการเมืองท้องถิ่นเริ่มต้นด้วยการโกง หรือทุจริตการเลือกตั้ง เพื่อให้ได้รับเลือกเข้ามาสู่ตำแหน่งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเสียแต่แรกแล้วการก้าวต่อไปในการบริหารงานหรือการทำงานที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมขาดความโปร่งใส และนำไปสู่ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันขึ้นได้ ทั้งนี้เพื่อเป็นการถนอมทุนคืนที่เป็นค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้ง รวมไปถึงเรื่องการเตรียมการในการเลือกตั้งท้องถิ่นในคราวต่อไป จึงกล่าวโดยสรุปว่ากลไกการเข้าสู่ตำแหน่งของนักการเมืองท้องถิ่นด้วยการเลือกตั้งนั้นต้องมีความชอบธรรมและโปร่งใส ทั้งนี้เป็นเพราะการเลือกตั้งเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญส่วนหนึ่งในการมีส่วนร่วมของระบอบประชาธิปไตยรวมทั้งมุมมองหรือทัศนคติของประชาชนที่มีในเรื่องของการให้การสนับสนุน หรือมีความคิดจงรักภักดีต่อตัวแทนที่ให้การสนับสนุนตนว่าเมื่อไหร่ก็ตามที่นักการเมืองที่ตนเองเลือกเข้ามายังตอบสนองความต้องการของตนได้เขาก็สมควรที่จะดำรงตำแหน่งต่อหรือการได้รับการเลือกตั้งเข้ามา

ทำหน้าที่แทนเป็นตัวแทนของประชาชน (ปธาน สุวรรณมงคล, 2557, หน้า 220-222)(Pathan Suwanmongkol (2012

บทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นกับการแก้ปัญหาการขาดธรรมาภิบาลและการนำไปในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1. การสร้างจิตสำนึกในประชาชน

ต้องเริ่มที่ประชาชนในท้องถิ่นก่อนว่า ต้องมีจิตสำนึกในระบอบประชาธิปไตย และการมีธรรมาภิบาลที่ดีโดยถือว่าสิทธิในการเลือกตั้งและการมี ธรรมาภิบาลที่ดีมีความสำคัญต่ออนาคตของท้องถิ่นและตนเองซึ่งต้องมีความตระหนักในการให้ความสำคัญของการเลือกตั้งที่ต้องเลือกคนดี มีคุณธรรม มีความซื่อสัตย์ สุจริตยึดประโยชน์สุขของประชาชนส่วนรวมในท้องถิ่นเป็นสำคัญไม่เลือกเพราะความเป็นพรรคพวก พวกพ้อง เครือญาติ หรือ มีการซื้อสิทธิขายเสียงในส่วนตัวของผู้สมัครรับเลือกตั้ง ต้องมีความบริสุทธิ์ใจในการสมัครเข้ามาทำหน้าที่แทนประชาชนโดยการเสนอนโยบายที่มุ่งประโยชน์สุขของประชาชนในท้องถิ่นเป็นสำคัญการสร้างจิตสำนึกเพื่อการเสริมสร้างธรรมาภิบาลด้วยการสร้างกระบวนการกล่อมเกลாதองสังคมโดยเริ่มตั้งแต่การปลูกฝังประชาธิปไตย ธรรมาภิบาล และศีลธรรมภายในสถาบันครอบครัว ชุมชน กลุ่มองค์กร

ต่างๆ สถาบันการศึกษาและสถาบันทางสังคม ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ และเอกชน เพื่อให้ผู้คนมีจิตสำนึกที่ถูกต้องในด้านต่างๆ ดังนั้น การปลูกจิตสำนึกที่ดีในด้านประชาธิปไตยและการมีธรรมาภิบาลที่ดีให้กับประชาชนในท้องถิ่นต้องทำอย่างเป็นขั้นเป็นตอนเริ่มจากการปลูกจิตสำนึกในด้านธรรมาภิบาล

กล่าวโดยสรุปการปลูกฝังจิตสำนึกด้านคุณธรรมจริยธรรมในสังคมไทยต้องดำเนินการ ใน 2 ลักษณะ คือ “การปลูกและการปลุก” “ในส่วนของ การปลุก” นั้นใช้สำหรับเด็กและเยาวชนที่เปรียบเป็นดั่งผ้าขาวและเจริญเป็นเมล็ดพันธุ์แห่งคุณธรรมจริยธรรมที่จะเผยแพร่ในสังคมไทยต่อไป ส่วน “การปลูก” นั้นใช้กับผู้ใหญ่ที่บางครั้งได้หลงลืมหรือละเลยการนำคุณธรรมจริยธรรมมาใช้ในการประพฤติปฏิบัติ (สถาบันพระปกเกล้า, 2558, หน้า 11, ปรีชา รอดนวน, 2555. และกิตติยา โสภณโกโดย, 2553, หน้า 112, 130) King Prajadhipok's Institute (2015)

2. การสร้างวัฒนธรรมธรรมาภิบาลให้เกิดขึ้นในการเมืองและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยทุกคนต้องมีความเข้าใจในเรื่องของธรรมาภิบาล ในเรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมือง

ที่ดี พ.ศ.2546 รวมถึงการผลักดันให้มีการปฏิบัติตามธรรมาภิบาลและหลักเกณฑ์ดังกล่าว การแก้ปัญหาต้องเริ่มจากการเข้าสู่ตำแหน่งของนักการเมืองท้องถิ่นต้องมีความชอบธรรมและโปร่งใส สมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องผ่านกระบวนการเลือกตั้งที่เป็นไปด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรมและมีความโปร่งใสไม่ซื้อสิทธิ์ขายเสียงเพื่อให้ได้คนดีมีความซื่อตรงและเสียสละเพื่อส่วนรวมมีโอกาสเข้ามาดูแลรับผิดชอบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยยึดประโยชน์สุขของประชาชนในท้องถิ่นเป็นที่ตั้งและมีเป้าหมายสูงสุดเพื่อลดปัญหาการคอร์รัปชันให้ลดน้อยลงหรือหมดไป รวมไปถึงความเหลื่อมล้ำของระบบอุปถัมภ์โดยใช้หลักการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลและระบบคุณธรรม (Merit System) เข้ามาใช้สำหรับภาครัฐก็ควรมีการกำกับดูแลและบังคับใช้กฎหมายเป็นไปโดยเคร่งครัดและเสมอภาคด้วย รวมถึงความเป็นธรรมและยุติธรรมด้วยซึ่งต้องทำทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น (พระพรหมบัณฑิต, 2557) PhoPhum Bhmdit. (2014).

3. การทำให้กลไกการเมืองและการเมืองท้องถิ่นต้องมีความโปร่งใส และ

ขอบธรรม การเลือกตั้งการได้มาของการเลือกตั้งนักรการเมืองท้องถิ่นต้องมีความโปร่งใส และเป็นที่ยอมรับของสังคมโดย 1) ควรกำหนดคุณสมบัติของนักรการเมืองท้องถิ่นให้มีคุณธรรมและจริยธรรม 2) สมรรถนะไปสู่ความเป็นธรรมาภิบาล 3) ประสบการณ์การบริหารจัดการและ 4) นโยบายที่ดีและชัดเจนเพื่อพัฒนาไปสู่ความยั่งยืนของท้องถิ่น กล่าวโดยสรุป การทำให้กลไกการเข้าสู่การเมืองท้องถิ่นมีความโปร่งใสและชอบธรรม จะเป็นกลไกในการคัดเลือกกลั่นกรองและสนับสนุนให้คนดีที่มีความรู้ความสามารถ และมีคุณธรรมได้มีโอกาสเข้ามาสู่การเมืองท้องถิ่น และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และป้องกันไม่ให้คนที่ไม่ดีเข้ามาเพื่อบริหารบ้านเมืองต่อไป

4. การทำให้ ธรรมาภิบาล กลายเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชุมชน ซึ่งมีปัจจัยสำคัญได้แก่ วัฒนธรรมประเพณี ผู้นำชุมชน การกล่อมเกลากองสังคมและการทำงานเป็นกลุ่มอย่างเป็นส่วนหนึ่ง สำหรับวัฒนธรรมประเพณีซึ่งเป็นวิถีของชุมชนที่มีการสั่งสมกันมาต่อเนื่องยาวนานจนเป็นที่ยอมรับของคนส่วนมากในชุมชน โดยเฉพาะระบบอุปถัมภ์ซึ่งเป็นระบบความสัมพันธ์ที่มีลักษณะของการแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ และการพึ่งพิง

ระหว่างกัน การช่วยเหลือพรรคพวก พวกพ้องกันและระบบเครือข่ายที่ซึ่งเห็นได้ชัดเจนในสังคมไทย เมื่อมีการแข่งขันในการเลือกตั้งทั้งระบบอุปถัมภ์และระบบเครือข่ายจะมีส่วนร่วมสนับสนุนให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งได้รับชัยชนะในการเลือกตั้งสูงมาก ดังนั้นการส่งเสริมธรรมาภิบาลให้เกิดขึ้นและสอดคล้องกันกับวัฒนธรรมทางการเมืองและวิถีชีวิตของชุมชน โดยการนำหลักคุณธรรม ศีลธรรมและความโปร่งใสให้เกิดขึ้นในจิตใจของประชาชนและผู้นำในชุมชน โดยการใช้ระบบอุปถัมภ์และระบบเครือข่ายในลักษณะที่เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาลในด้านคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต ความมีศีลธรรม ความละเอียดและเกรงกลัวต่อบาปหรือหิริโอตตปเปเพื่อเป็นธรรมในการคุ้มครองตนและสังคม โดยการอบรมกล่อมเกลากองสังคม เพื่อให้คนในสังคมชุมชนท้องถิ่นมีแนวคิดและวิถีปฏิบัติที่สอดคล้องกันและการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเพื่อให้เกิดความร่วมแรงร่วมใจกัน ซึ่งจะเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีธรรมาภิบาลในชุมชนท้องถิ่นกล่าวโดยสรุป การทำให้ธรรมาภิบาลกลายเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชุมชนซึ่งมีปัจจัยสำคัญได้แก่ 1) วัฒนธรรมประเพณี 2) ผู้นำชุมชน 3) การกล่อมเกลากองสังคมและ 4) การทำงานเป็นกลุ่มอย่างเป็นส่วนหนึ่ง วิถีของชุมชนหรือท้องถิ่นโดยเฉพาะ

ระบบอุปถัมภ์และเครือญาติ คือการดูแลซึ่งกันและกันหรือการแลกเปลี่ยนในเชิงตอบแทน น้ำใจที่เริ่มจากให้โดยไม่หวังผลตอบแทนแต่ด้วยวัฒนธรรมไทยการสั่งสอนจากครอบครัวคืออย่าเห็นคนอื่นดีกว่าญาติ ไม่เนรคุณผู้มีพระคุณและตอบแทนบุญคุณเมื่อมีโอกาส สิ่งนี้เป็นสิ่งที่มีอยู่ในหลักธรรมคำสอนในพระพุทธศาสนาในเรื่องความกตัญญูกตเวทิตา แต่เมื่อเกิดการแข่งขันหรือการชิงตำแหน่งในทางสังคมไทยยังคงใช้หลักเกณฑ์ดังกล่าวในการตัดสินตัวบุคคลก่อนที่จะใช้แนวคิดอื่นมาประกอบการตัดสินใจซึ่งเป็นแนวความคิดที่มีความขัดแย้งในเรื่องของคุณธรรมและศีลธรรมจึงต้องหาจุดสมดุลที่เหมาะสมกับชุมชนและสภาพของสังคมในท้องถิ่นที่ไม่ขัดกับหลักการความดี (Pathan Suwanmongkol, 2557, หน้า 175-176) (Pathan Suwanmongkol (2012

5. การบริหารธรรมาภิบาลและการทำให้เกิดธรรมาภิบาลท้องถิ่นเพื่อแก้ปัญหาคอรัปชั่น โดยเน้นในด้านความโปร่งใสด้วยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในฐานะกลไกเฝ้าระวังและตรวจสอบการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นการคอรัปชั่นอาจพิจารณาได้เป็น 3 ระดับ คือ การคอรัปชั่น

ระดับบุคคลการคอรัปชั่นระดับองค์การ และการคอรัปชั่นระดับประเทศ สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบการคอรัปชั่นเป็นแบบระดับบุคคลและระดับองค์การ ทั้งนี้การคอรัปชั่นระดับบุคคลเกิดขึ้นในทุกสังคมจะมีมากน้อยขึ้นกับความเข้มแข็งของกฎหมาย การอบรมกล่อมเกลามาชิกในสังคมจากครอบครัวและสถานศึกษาให้มีคุณธรรมจริยธรรมในแต่ละสังคมว่ามีมากน้อยขนาดไหน ส่วนการคอรัปชั่นระดับองค์การเป็นการแฝงเข้าไปของการคอรัปชั่นที่กลายเป็นวัฒนธรรมองค์การ (Organizational Culture) โดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับประชาชนและภาคธุรกิจเอกชนที่เข้ามาติดต่อรับบริการสำหรับการคอรัปชั่นระดับประเทศนั้น สร้างความเสียหายและทำลายขีดความสามารถในการแข่งขัน และจุดรั้งการพัฒนาประเทศเป็นอย่างมาก ต้องได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วนผู้นำรัฐบาลต้องมีความมุ่งมั่น และมีความชัดเจนในการแก้ไขปัญหาคอรัปชั่นกล่าวโดยสรุป การทำให้เกิดธรรมาภิบาลในท้องถิ่นและการต่อต้านคอรัปชั่นจะสำเร็จเป็นรูปธรรมได้นั้นรัฐบาลต้องมีความมุ่งมั่นที่จะทำเรื่องนี้ ผู้นำต้องมีความชัดเจนต่อปัญหาการคอรัปชั่น และมีการปลูกจิตสำนึกสร้างพลังมวลชนไปเรื่อยๆ

สักวันหนึ่งประชาชนจะเป็นผู้ตัดสินใจได้เอง
ดังนั้นในการต่อต้าน และการรณรงค์ในเรื่อง
ของคอร์ปชั่น เพื่อต้องการที่จะให้สังคมดีขึ้น
และให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจรวมถึง
เป็นเรื่องทิศทางที่ทำให้เกิดการตอบรับของ
สังคมขึ้น (Starat C.Gilman,2005,pp.70-76,
ปธาน สุวรรณมงคล,2557,หน้า 179 และประ
มนต์ สุธีวงศ์,2555) Pamol Suteewong ,2011)
(Pathan Suwanmongkol (2012

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยใช้วิธีการ
โดยการวิเคราะห์เอกสาร และการสัมภาษณ์
เชิงลึกโดยมีเครื่องมือคือแบบสัมภาษณ์แบบมี
โครงสร้าง มีการตรวจเครื่องมือโดย
ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อตรวจว่ามีความ
สอดคล้องและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของ
การวิจัย ตามหลักเกณฑ์ที่เป็นไปตาม
มาตรฐานทางการวิจัย มีกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ
คือกลุ่มผู้บริหาร จำนวน 12 และนักวิชาการที่
มีความรู้และความเข้าใจ กับการเมืองท้องถิ่น
ของไทย จำนวน 6 คน โดยคัดเลือกโดย
เฉพาะเจาะจงจำนวน 18 ท่าน พิจารณาจาก
ความเชี่ยวชาญเกี่ยวข้องโดยตรงกับ ธรรมาภิ
บาลในการเมืองท้องถิ่นของไทย เพื่อตอบ
วัตถุประสงค์

ผลการวิจัย

1.บทบาทของนักรการเมืองท้องถิ่นใน
การเสริมสร้างธรรมาภิบาลที่ดีในองค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นพบว่า

1. นักรการเมืองท้องถิ่น ในฐานะที่
เป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารองค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นต้องประพฤติปฏิบัติ
ตนเป็นแบบอย่างที่ดีมีความซื่อตรง ปฏิบัติ
หน้าที่ด้วยความระมัดระวัง ซื่อสัตย์สุจริตเพื่อ
ประโยชน์สุขส่วนรวมของประชาชนในท้องถิ่น
ในการบริหารงานต้องมีการกำกับดูแลให้
ผู้บริหารและพนักงานของท้องถิ่นยึดหลักธรร
มาภิบาล โดยเฉพาะในเรื่องความโปร่งใสที่
ตรวจสอบได้ การมีส่วนร่วมทางการเมืองของ
ประชาชนในท้องถิ่น ความรับผิดชอบและ
ความพร้อมรับผิด ในการปฏิบัติหน้าที่ตาม
กฎหมายและระเบียบกฎข้อบังคับตามหลักนิติ
ธรรม คุณธรรมความดีและความถูกต้องเป็น
หลัก ไม่ยึดผลประโยชน์ของตนเองเป็นใหญ่
ฟังเสียงของประชาชนในท้องถิ่นควบคู่ไปกับ
การตัดสินใจที่เป็นธรรม

2. การใช้ภาวะผู้นำและยึดประโยชน์
ส่วนรวมของนักรการเมืองท้องถิ่นที่เป็นผู้บริหาร
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะผู้นำ
ขององค์กรที่ดีจะต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็น
แบบอย่างที่ดียึดประโยชน์สูงสุดของส่วนรวม

มีความเป็นธรรมชาติ สื่อสัจธรรม สัจธรรม รู้จัก ให้คุณให้โทษด้วยความเป็นธรรมชาติ และยึดหลัก คุณธรรมมีศีลธรรมประจำใจ มีความละเอียด เกรงกล้วต่อบาป มีความเมตตา ประพฤติ ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ไม่ทุจริตคอร์รัปชัน หากผู้นำซึ่งเป็นหัวหน้าสูงสุดขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นประพฤติปฏิบัติตนเป็น แบบอย่างที่ดี มีสะอาด ไม่โกงกิน ไม่ทุจริต คอร์รัปชันเสียเอง พนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็น ผู้ใต้บังคับบัญชา หรือลูกน้องก็ไม่กล้าทุจริต คอร์รัปชัน

3. การกระตุ้นให้เกิดการตื่นรู้ทาง สังคมในท้องถิ่น เป็นบทบาทหน้าที่ในความ รับผิดชอบที่มีส่วนต้องรับผิดชอบต่อชุมชน ท้องถิ่น สังคม ประเทศชาติ รวมถึงการ เสริมสร้างความเป็นประชาธิปไตยให้เกิดขึ้น เป็นส่วนหนึ่งของชุมชน สังคม ท้องถิ่น ซึ่งการ นำเทคโนโลยีสารสนเทศหรือโซเชียลมีเดียมา เป็นกลไกจึงมีความจำเป็นในโลกปัจจุบัน เป็น ช่องทางหนึ่งของความรวดเร็ว คล่องตัว ว่องไว หากผู้ใช้งานขาดจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม จะส่งผลกระทบต่อการใช้สิทธิของผู้อื่น ขาดความรับผิดชอบต่อสังคมผลกระทบต่อสังคม ได้ ดังนั้นการสร้างวัฒนธรรมแห่งความตื่นรู้ ของโซเชียลมีเดียจะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัย

คุณธรรมพื้นฐานโดยคุณธรรมพื้นฐานซึ่ง บางครั้งเส้นแบ่งของกฎหมายไม่ครอบคลุม หรือสามารถไปถึงได้ ดังนั้นการใช้โซเชียล มีเดียจึงมีความสำคัญต่อโลกยุคใหม่ในการ เสริมสร้างกระบวนการความเป็นประชาธิปไตย โดยการสร้างจิตสำนึกความเป็นพลเมือง และ พลังทางสังคมซึ่งต้องอาศัยการมีส่วนร่วม การ แสวงความคิดเห็น การรวมตัวกันเป็น เครือข่าย การขับเคลื่อนสังคมให้เกิดการ เปลี่ยนแปลง รวมถึงการแสดงออกได้อย่างมี เสรีภาพ โดยการใช้โซเชียลมีเดียเป็นเครื่องมือ หนึ่งของการสร้างกระบวนการตื่นรู้ใน สังคมไทยและชุมชนท้องถิ่นต่างๆได้เพื่อเป็น คลังข้อมูลให้แก่ประชาชน (ศิริโรตม์ คัลาม ไพบูลย์, 2558, ตูลย์ ปิ่นแก้ว และปริญญา หอม อเนก, 2557, ผู้จัดการออนไลน์, 2550 และแนว หน้า, 2559, หน้า 4) (Siroth Khumpaiboon, 2015) (Tul Pinkeow, Parinya homanek (1966)

4. การสร้างองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นให้มีการบริหารงานตามหลักธรร มาภิบาล ซึ่งประกอบด้วย 1) **หลักความ โปร่งใส**สามารถตรวจสอบได้เน้นให้ประชาชน มีส่วนร่วมในการตรวจสอบ เพื่อจะได้มีส่วน รับรู้และรับทราบมีการเปิดเผยข้อมูลและมีการ

ตรวจสอบภายในที่เข้มแข็ง 2) **หลักการมีส่วนร่วม** ทางการเมืองของประชาชน โดยถือว่าเป็นหัวใจของการบริหารองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นยุคใหม่ เพื่อให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็น และเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆที่มีผลต่อชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชน โดยผ่านกระบวนการการตัดสินใจซึ่งถือว่าการบวนการที่มีความสำคัญของการมีส่วนร่วมของประชาชน 3) **หลักความรับผิดชอบและพร้อมรับผิดชอบ** ของนักการเมืองท้องถิ่น ผู้บริหาร และพนักงานท้องถิ่นมีพร้อมและพร้อมที่จะรับผิดชอบต่อเรื่องต่างๆที่เกิดขึ้น และมีความมุ่งมั่นในการทำงานให้ประสบความสำเร็จโดยไม่ทอดทิ้ง หรือจะละทิ้งงาน 4) **หลักนิติธรรม** มีการบังคับใช้กฎหมายโดยเสมอภาคและเที่ยงธรรมบริหารงานโดยยึดหลักการและปฏิบัติตามกฎระเบียบอย่างเคร่งครัดโดยไม่เลือกปฏิบัติ 5) **หลักคุณธรรมมีโนธรรม** มีความสำนึกรับผิดชอบต่อชีวิต ละอายและเกรงกลัวต่อบาปในการปฏิบัติงาน ยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม เสียสละ เอื้อเฟื้อ และมีน้ำใจ เพื่อประโยชน์ส่วนรวมและประชาชนทั่วไป 6) **หลักความคุ้มค่า** เป็นการจัดสรรทรัพยากรให้เกิดความคุ้มค่าต่อประโยชน์ส่วนรวมและประโยชน์สูงสุด มีความประหยัด และมีความสามารถใน

การแข่งขัน และตอบสนองการบริการประชาชนในท้องถิ่น 7) **หลักการพัฒนาศักยภาพมนุษย์หรือการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น** การบริหารงานองค์กรไปสู่เป้าหมายในอดีตการบริหารงานบุคคลมีข้อจำกัด แต่ปัจจุบันมีความเป็นอิสระมากขึ้น 8) **หลักบริหารจัดการ** เป็นไปโดยเน้นการมีส่วนร่วมโดยมีนักการเมืองท้องถิ่นเป็นตัวแทนของประชาชนในการเป็นผู้สนับสนุนและผลักดันให้เกิดผลให้เป็นรูปธรรม 9) **หลักองค์กรแห่งการเรียนรู้** เพิ่มความสามารถและศักยภาพของคน และองค์กรในท้องถิ่นให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ 10) **หลักการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร** เน้นการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการพัฒนาองค์กรและตอบสนองบริการประชาชนในท้องถิ่นให้เกิดความพึงพอใจสูงสุด ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการรับเรื่องร้องเรียน รวมถึงการเผยแพร่ข้อมูลประชาสัมพันธ์ ข่าวสารให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบและ 11) **กลไกการเมืองที่ชอบธรรม** คือการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองท้องถิ่นอย่างมีความชอบธรรม และเป็นที่ยอมรับของสังคม มีกระบวนการเลือกตั้งที่เป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย

กล่าวโดยสรุปการเสริมสร้างธรรมาภิบาลในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านนิติธรรมควรเน้นในเรื่องประสิทธิภาพของหน่วยงานและกลไกของการตรวจสอบให้ท้องถิ่นได้ตระหนักถึงปัญหาการคอร์รัปชัน ส่วนด้านคุณธรรมให้เน้นในเรื่องของความซื่อสัตย์และการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมของเจ้าหน้าที่ให้มีความละเอียดและเกรงกลัวต่อบาป ในด้านความโปร่งใสเป็นเรื่องของการเปิดเผยข้อมูลให้ประชาชนทราบ รวมถึงการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในโครงการต่างๆ ในด้านความเสมอภาคให้เน้นในเรื่องของความเท่าเทียมกัน มีการใช้กฎ ระเบียบข้อบังคับโดยไม่มีทางเลือกปฏิบัติ ในเรื่องของการสร้างจิตสำนึกการบริหารงานกิจการที่ดี รวมถึงประสิทธิภาพในหน่วยงานให้เน้นในเรื่องของความรวดเร็วถูกต้องเป็นธรรม พร้อมทั้งส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและศีลธรรมให้กับท้องถิ่น (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2545, หน้า 35, สถาบันพระปกเกล้า, 2548, หน้า 8-10 และ เสน่ห์ จัญโต, 2557, หน้า 127-128) Sanai Jutow(2015)

ทั้งนี้ในการเสริมสร้างธรรมาภิบาลที่ดีให้เกิดขึ้นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อไปสู่ความสำเร็จ (Key Success Factors) ผู้วิจัยมองไว้ใน 2 มิติ ด้วยกัน คือมิติด้านระบบ

และกลไกธรรมาภิบาล และ มิติด้านจิตสำนึกธรรมาภิบาล สำหรับ**มิติด้านระบบและกลไกธรรมาภิบาล** มี 4 ประการได้แก่ 1) กลไกการเข้าสู่การเมืองท้องถิ่นต้องมีความโปร่งใสและชอบธรรม 2) กลไกการบังคับใช้กฎหมายและมาตรการกฎหมายอย่างเคร่งครัดเสมอภาคและเที่ยงธรรมมีการบังคับใช้กฎหมายที่เป็นธรรมเสมอหน้า มีความถูกต้องยุติธรรมและเป็นกลาง ใช้มาตรการทางกฎหมายสนับสนุนและส่งเสริมความเป็นธรรมาภิบาล 3) กลไกการตรวจสอบและเฝ้าระวังตามหลักความโปร่งใสหลักการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนซึ่งจะสามารถช่วยป้องกันการทุจริตคอร์รัปชันได้โดยกลไกการทำงานในการตรวจสอบที่มีประสิทธิภาพจะช่วยในการป้องกันการทุจริตและ 4) ระบบการควบคุมภายในที่ดี มีการวางระบบควบคุมภายในไว้ อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยเฉพะด้านการบริหารการเงินและงบประมาณ ความสำเร็จของการเสริมสร้างธรรมาภิบาลท้องถิ่นต้องให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมได้แก่ ภาครัฐ ภาคประชาชน และภาคองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น **มิติด้านจิตสำนึกธรรมาภิบาล** มี 4 ประการ คือ 1) ภาวะผู้นำของนักการเมืองท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่นในฐานะผู้นำองค์กร ในการประพฤติปฏิบัติตน

เป็นแบบอย่างที่ดีผู้นำในการไม่ทุจริตคอร์รัปชัน เป็นผู้ที่มีศีลธรรม ละเอียดใจและเกรงกลัวต่อบาป ซื่อสัตย์สุจริต จะทำให้พนักงานส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นผู้ใต้บังคับบัญชา หรือลูกน้องไม่กล้าทุจริตคอร์รัปชัน ดังนั้น ภาวะผู้นำขององค์กรของนักการเมืองท้องถิ่น และผู้บริหารท้องถิ่นจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อยุทธศาสตร์ในการเสริมสร้างธรรมาภิบาลให้เกิดขึ้นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 2) วัฒนธรรมขององค์กรที่เป็นธรรมาภิบาลโดยการ สร้างวัฒนธรรม ค่านิยม จิตสำนึกของคนในองค์กร และในสังคมใหม่ให้เชิดชูยกย่องคนดี เปิดโปงคนทุจริต นำหลัก ธรรมาภิบาลมาใช้ซึ่งวัฒนธรรมขององค์กรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังคงมีระบบอุปถัมภ์และพวกพ้อง การจะกำจัดระบบอุปถัมภ์และพวกพ้องให้ออกไปจากวัฒนธรรมขององค์กรและสังคมไทยเป็นเรื่องยาก เพราะเป็นส่วนหนึ่งของสังคมไทย วิธีการที่น่าจะทำได้คือการสร้างความสมดุลระหว่างธรรมาภิบาลกับระบบอุปถัมภ์โดยไม่ให้เสียหลักการของธรรมาภิบาล และสร้างวัฒนธรรมธรรมาภิบาลให้เกิดขึ้นในองค์กรมาแทนที่ให้ได้ในที่สุด 3) การพัฒนาบุคลากรให้มีคุณธรรมและจริยธรรมด้วยการพัฒนาและฝึกอบรมเพื่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเรื่องธรรมาภิบาลโดยเฉพาะการ

สร้างจิตสำนึกในเรื่องคุณธรรมและจริยธรรมของการเป็นคนดีมีศีลธรรม ละเอียดใจและเกรงกลัวต่อบาปโดยใช้เทคนิคการอบรมเชิงระบบยึดผู้เข้าอบรมเป็นศูนย์กลางแห่งการเรียนรู้ซึ่งเป็นการประเมินการเรียนรู้ของผู้เข้ารับการอบรมว่ามีเปลี่ยนแปลงจากก่อนเข้ารับการฝึกอบรมและหลังการฝึกอบรมมากน้อยเพียงใด และ 4) การทำให้ธรรมาภิบาลกลายเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชุมชนซึ่งมีปัจจัยสำคัญได้แก่วัฒนธรรม ประเพณี ผู้นำชุมชน การกล่อมเกลாதองสังคม และการทำงานเป็นกลุ่มอย่างเป็นหุ้นส่วน

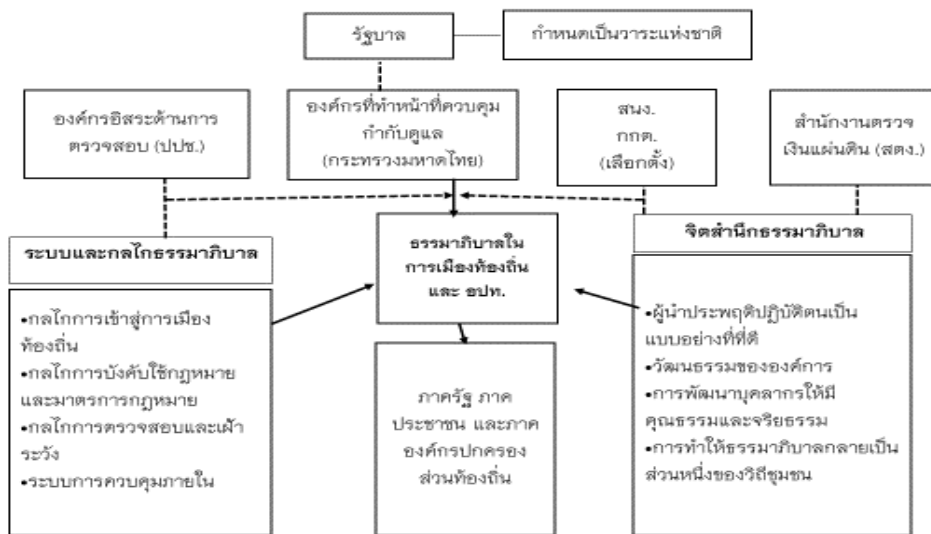
2.รูปแบบการเสริมสร้างธรรมาภิบาลในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย

จากปัจจัยการเสริมสร้างธรรมาภิบาลในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในมิติด้านระบบและกลไกธรรมาภิบาล และ มิติด้านจิตสำนึกธรรมาภิบาล ซึ่งการจะทำให้ธรรมาภิบาลให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืนได้ต้องอาศัยทรัพยากรบุคคลเป็นสำคัญ แม้จะมีกฎหมายหรือระบบดีเพียงใด หากมีบุคคลกรที่ไม่มีคุณภาพ ขาดวินัย และจิตสำนึกที่ดี ก็ไม่สามารถเกิดผลสำเร็จได้ โดยจะต้องทำทั้งสองมิติไปพร้อมๆกันอย่างต่อเนื่องให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่เข้มแข็งในขณะเดียวกันรัฐบาล

ต้องกำหนดให้เรื่องธรรมาภิบาลในองค์กร ภาครัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องถือเป็นวาระแห่งชาติ และต้องอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐบาลและองค์กรอิสระด้านการตรวจสอบอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

ผู้วิจัยได้นำเสนอรูปแบบจำลององวิธีการเสริมสร้างธรรมาภิบาลที่ดีในองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย โดยเห็นว่าบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในการ

เสริมสร้าง ธรรมาภิบาลในองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นจะไม่ประสบความสำเร็จและมั่นคง ได้เลยหากไม่มีรัฐบาลและองค์กรที่ทำหน้าที่ ตรวจสอบและควบคุมกำกับดูแลให้การ สนับสนุนและผลักดันอย่างเต็มที่ ตามรูปแบบจำลองการเสริมสร้างธรรมาภิบาลใน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในประเทศไทย ดังปรากฏที่แสดงในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 การเสริมสร้างธรรมาภิบาลในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย

และได้นำเสนอแผนภาพสรุปธรรมาภิบาลในการเมืองท้องถิ่นของไทยเพื่อให้ ง่ายต่อการทำความเข้าใจและทำให้มองเห็น ภาพรวมของแนวทางการเสริมสร้างธรรมาภิ บาลได้ชัดเจนยิ่งขึ้นดังปรากฏที่แสดงในภาพที่

2 ที่มา : จากการสรุปของผู้วิจัย และข้อมูล จากการสัมภาษณ์ทั้งนี้การเสริมสร้างธรรมาภิ บาลในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย ต้องได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคประชาชนนักการเมืองท้องถิ่น

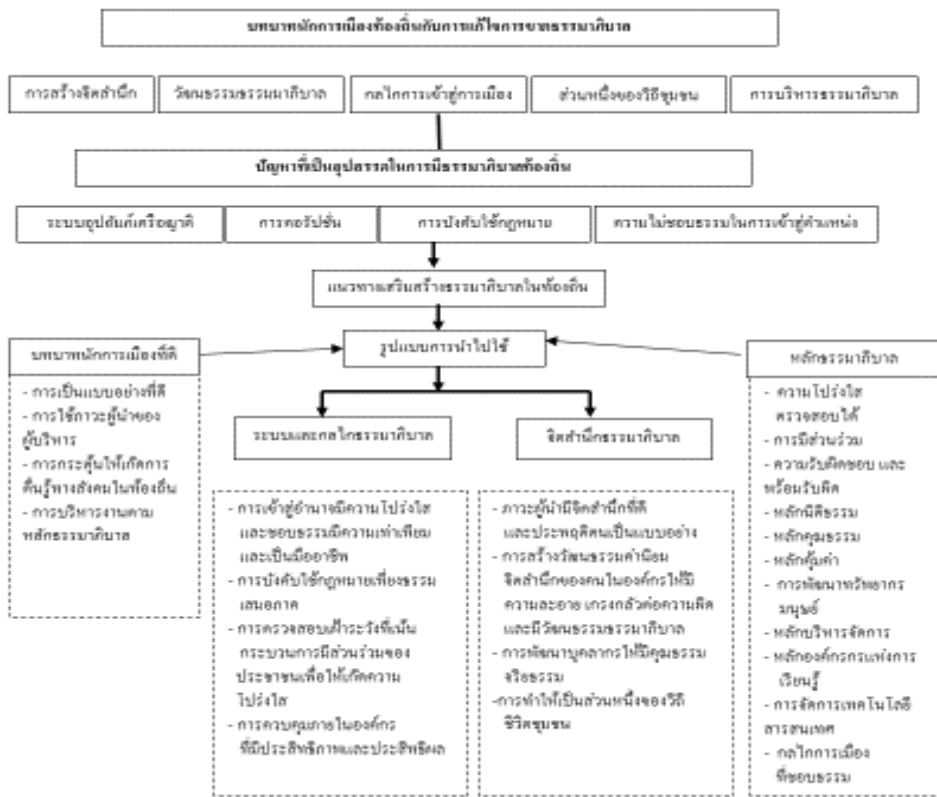
และ ภาคองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในส่วน
ของภาครัฐต้องเริ่มจากรัฐบาลที่ควรกำหนด
ส่วนท้องถิ่นเป็นวาระแห่งชาติ เพื่อยกระดับ
ความสำคัญและความเร่งด่วนของนโยบาย
ภาครัฐในการสร้างธรรมาภิบาลให้มีขึ้นใน
องค์กรภาครัฐและองค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่น โดยถือเป็นนโยบายสำคัญเร่งด่วนที่
ต้องทำอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เพื่อความ
ยั่งยืนสู่ความสำเร็จในระยะยาวซึ่งมีปัจจัยที่
เกี่ยวข้องดังนี้ คือ

รัฐบาลเป็นผู้กำหนดให้เรื่องธรร
มาภิบาลในองค์กรภาครัฐและองค์กร
ปกครอง ส่วนท้องถิ่น เป็นวาระแห่งชาติ
โดยถือเป็นยุทธศาสตร์ชาติที่สำคัญที่ต้อง
จัดทำโดยเร่งด่วน ต่อเนื่องและจริงจัง โดยมี
กระทรวงมหาดไทยและกรมส่งเสริมการ
ปกครองท้องถิ่นเป็นองค์กร ที่ทำหน้าที่
ควบคุมกำกับดูแลการดำเนินงานขององค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นและการเมืองท้องถิ่นให้
มีธรรมาภิบาล และสำนักงานคณะกรรมการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
(ปปช.) สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.)
สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.)
และองค์กรอิสระอื่นๆ ทำหน้าที่เป็นองค์กร
ด้านการตรวจสอบการดำเนินงานขององค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อป้องกันการทุจริต
วินัยการเงินและคลัง และการเลือกตั้งที่
โปร่งใสไม่มีการทุจริตในการเลือกตั้ง ทั้งน

เรื่อง ธรรมาภิบาลในองค์กรของรัฐและ
อง ค ั ก ร ป ก ค ร อ ง
เพื่อให้เกิดธรรมาภิบาลในการเมืองท้องถิ่น
และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ด้านภาคประชาชนโดยการปลูก
จิตสำนึกในประชาชนให้มีจิตสำนึกในระบบอบ
ประชาธิปไตย และการมีธรรมาภิบาลที่ดี
การมีส่วนร่วมของประชาชนในการเมือง การ
เป็นส่วนหนึ่งของกลไกในการตรวจสอบและ
เฝ้าระวังการดำเนินงานขององค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นให้เกิดความโปร่งใสและเป็นกลไก
ในการกลั่นกรองการเข้าสู่การเมืองท้องถิ่น
ของนักการเมืองท้องถิ่นเพื่อให้เกิดความโปร่งใส
และเป็นธรรม และได้คนดีเข้ามาบริหาร
บ้านเมือง

ด้านองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยการ
สร้างวัฒนธรรมธรรมาภิบาลให้เกิดขึ้น
ในการเมืองท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่น ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมใน
กิจกรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
และมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารต่างๆ เพื่อให้
เกิดความโปร่งใส ผู้นำองค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่น ประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี
มีการพัฒนาบุคลากรของท้องถิ่น ให้มี
คุณธรรมและจริยธรรมและทำให้ธรรมาภิ
บาลกลายเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชุมชนและ
พัฒนาความเป็นพลเมืองของท้องถิ่น

ภาพที่ 2 แผนภาพสรุปธรรมาภิบาลในการเมืองท้องถิ่นของไทย

ที่มา : แนวคิดจากการศึกษาวิจัย สัมภาษณ์และการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม

สรุปและอภิปรายผล

จากการศึกษาธรรมาภิบาลในการเมืองท้องถิ่นของไทย อันจะนำไปสู่การเสริมสร้างธรรมาภิบาลในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยที่เข้มแข็งนั้น บทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในการเสริมสร้างธรรมาภิบาลในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศ

ไทย ถ้าจะให้ประสบความสำเร็จและมั่นคง ต้องได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ ภาคประชาชน นักการเมืองท้องถิ่น และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะต้องร่วมมือกันอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง ภาครัฐโดยรัฐบาลจะต้องเอาใจจริงเอาใจจ้งและกำหนดให้ธรรมาภิบาลในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรภาครัฐต้องถือว่าเป็นวาระแห่งชาติ

[61]

โดยถือว่าเป็นยุทธศาสตร์ชาติที่สำคัญเร่งด่วนที่ต้องทำอย่างจริงจังและต่อเนื่อง รัฐบาลต้องมีธรรมาภิบาลในการบริหารประเทศ เพื่อเป็นแบบอย่างให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรภาครัฐอื่นๆ นอกจากนี้ปัจจุบันนี้ปัจจัยเรื่องคนถือเป็นสิ่งสำคัญต่อการเสริมสร้างธรรมาภิบาลให้เกิดขึ้นในการเมืองท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนั้นจึงต้องมีการพัฒนาระบบและกลไกธรรมาภิบาล และจิตสำนึกธรรมาภิบาลควบคู่กันไปและมีข้อเสนอแนะดังนี้ 1) กำหนดคุณสมบัติของนักการเมืองท้องถิ่นให้มีความเข้มงวด มีความซัดเจเนและรัดกุมยิ่งขึ้น 2) กลไกทางการเมืองในการเข้าสู่อำนาจของนักการเมืองท้องถิ่น ต้องมีความชอบธรรมและโปร่งใสเพื่อป้องกันการทุจริต 3) กำหนดโครงสร้างอำนาจองค์กรที่ทำหน้าที่ควบคุมกำกับดูแลในเรื่องธรรมาภิบาลที่ชัดเจน มีบทบาทลงโทษที่รุนแรงเด็ดขาดและรวดเร็ว 4) ควรมีระบบการลดการพบปะกับเจ้าหน้าที่เพื่อป้องกันการทุจริต 5) ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการทำแผนพัฒนาท้องถิ่นโดยมีการรับฟังความคิดเห็นและความต้องการของประชาชน

6) ให้ความสำคัญกับการจัดซื้อจัดจ้างที่เข้มงวด โปร่งใสและให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบ 7) สร้างค่านิยมและมาตรฐานทางสังคมสู่ความเป็นธรรมาภิบาล ด้วยการต่อต้านการคอร์รัปชัน และ จำกัดและลดการใช้ดุลยพินิจและระยะเวลา ในการพิจารณาอนุญาตการดำเนินกิจการต่างๆ ให้น้อยลงเหลือเท่าที่จำเป็น เพื่อป้องกันมิให้เจ้าหน้าที่ใช้เป็นช่องทางเรียกรับผลประโยชน์จากประชาชนผู้ขออนุญาต สอดคล้องกับแนวคิดของ Irvin & Standsbury (2004) ที่ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนไว้ว่าเมื่อองค์กรภาครัฐยอมสละอำนาจความรับผิดชอบในการตัดสินใจให้แก่กลุ่มประชาชนที่เข้าไปมีส่วนร่วมเพื่อให้ความร่วมมือกับประชาชนมากขึ้น การตัดสินใจนโยบายก็จะเกิดจากการปรึกษาหารือกันอย่างแท้จริงจากทุกฝ่าย ทั้งภาครัฐภาคเอกชน และภาคประชาชน ผลลัพธ์ทางสังคมก็จะเกิดจากการประนีประนอม และหาทางแก้ไขปัญหาร่วมกันที่เป็นส่วนหนึ่งของหลักธรรมาภิบาล

เอกสารอ้างอิง

- โกวิท พวงงาม. (2559). การจัดการปัญหาการทุจริตในองค์กรปกครองท้องถิ่น.
กรุงเทพมหานคร: สถาบันพระปกเกล้า.
- ตุลย์ ปิ่นแก้ว และปริญญา หอมอเนก.(2559). THINK ต่างการเมือง ตอน 12 ประชาธิปไตยไซเบอร์:สถาบันพระปกเกล้า.ค้นเมื่อวันที่ 20 กันยายน 2559 จาก
<http://www.youtube.com/watch?v=l575nlsBr00>
- ไทยรัฐออนไลน์.(2558).ป.ป.ช.แฉตัวเลขทุจริตรอบ 3 ปี ซาติเสียหายยับ 5 แสนล้าน.ค้นเมื่อ 20 กันยายน 2559 จาก <http://www.manager.co.th/Home/ViewNews.aspx?NewsID=9500000022807>
- บวรศักดิ์ อุวรรณโณ. (2542). การสร้างธรรมาภิบาลในสังคมไทย. กรุงเทพมหานคร : บริษัทสำนักพิมพ์วิญญูชน จำกัด.
- ปธาน สุวรรณมงคล.(2557).จากการปกครองท้องถิ่นสู่ธรรมาภิบาลในท้องถิ่น.นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ประมนต์ สุธีวงศ์. (2555). ประธานภาคีเครือข่ายต่อต้านคอร์รัปชัน ความท้าทายกรณี "สรยุทธ ถึง คอร์รัปชันประเทศไทย" (ไทยพลับลิค้า) ค้นเมื่อ 20 กันยายน 2559 จาก
<http://thaipublica.org/2012/12/pramon-sutivong/>
- พระพรหมบัณฑิต. (2557). บทบาทของภาคประชาชนในการเสริมสร้างธรรมาภิบาล. ค้นเมื่อ 20 กันยายน 2559 จาก https://www.nacc.go.th/ewt_dl_link.php?nid=8890
- ดิโรตม์ คล้ามไพบูลย์.(2558).การเมือง...สายน้ำแห่งชีวิต : Think ต่างการเมือง : สถาบันพระปกเกล้า.ค้นเมื่อวันที่ 20 กันยายน 2559 จาก
<https://youtube.com/watch?v=1PrtnBLWoSg>
- สถาบันพระปกเกล้า. (2547). วัตถุประสงค์การบริหารจัดการที่ดี. (ม.ป.พ.).
- สถาบันพระปกเกล้า.(2548). โครงการขยายผลเพื่อนำตัวชี้วัดการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีระดับองค์กรไปสู่การปฏิบัติ.นนทบุรี:ผู้แต่ง.
- เสนห์ จุ้ยโต. (2557). มิติใหม่การบริหารธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : ทฤษฎีและงานวิจัย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

อรพินท์ สพิชคชัย. (2541). สังคมเสถียรภาพและกลไกประชารัฐที่ดี (good governance).
รายงานที่ดีอาร์ไอ, 20 (15), 30-45.

Reference

- Bovornak Uwanno (1999). Creating Good Governance in Thai Society. Bangkok: Company Vinythai Public Co., Ltd.
- Irvin RA, Standsbury J.(2004) Citizen participation in decision making: is it worth the effort? Public Administration Review. 2004; 64 (1): 55-65.
- King Prajadhipok's Institute. (2004). Measurement of good management. (MCD).
- King Prajadhipok's Institute (2005) Expansion Project to Bring Good Corporate Governance Indicators to Practice.
- Kovit Pungjham(2016)Management of corruption problems in local government organizations. Bangkok: King Prajadhipok's Institute.
- Orapin Subchokchai (1998). Social stability and good government mechanism. TDI Report, 20 (15), 30-45.
- PhaPhum Bhmdit. (2014). The role of the public sector in strengthening good governance. Searched 20
- Pathan Suwanmongkol (2012) From the Local Governance to Local Governance Nonthaburi: Sukhothai Thammathirat Open University Press.
- Pamol Suteewong ((2011) The President of the Anti-Corruption Network. The Challenges of "Thailand to Fight Corruption" (Thailand Pledga) on 20 September 2556 from <http://thaipublica.org/2012/12/pramon->
- Tul Pinkeow, Parinya homanek (1966), "Political Thought," "Political Democracy," and "Politics," by King Prajadhipok's Institute, on September 20, 2019. <http://www.youtube.com/watch?v=l575nlsBr00>

Thairat online It's a good idea to have a look at this. September 2019

from <http://www.manager.co.th/Home/ViewNews.aspx?NewsID=9500000022807>

Sanai Jutow(2015)New Horizons of Governance of Local Governments: Theory and Research

Bangkok: Sukhothai Thammathirat Open University Press.

September 2559 from https://www.nacc.go.th/ewt_dl_link.phd?nid=8890

Stuart C. Gilman, Ph.D. (2005). *ETHICS CODES AND CODES OF CONDUCT AS TOOLS FOR*

PROMOTING AN ETHICAL AND PROFESSIONAL PUBLIC SERVICE: Comparative

Successes and Lessons.

Sirot Khumpaiboon(2015)Life is good: Think different politics: King Prajadhipok's Institute on

September 20, 2556 from <https://youtube.com/watch?v=1PrtnBLWoSg>